

Bozla

Maribor, 19. okt. 1934

Leto II.

 Posamezna številka Din 1.50 • Velja na mesec po pošti dostavljen Din 6.—
 za inozemstvo Din 10.— • Uredništvo in uprava: Gregorčičeva ulica 26
 Telefon 29-70 • Poštni čekovni račun 10.502 • Izhaja vsak petek • Oglasi po tarifi.

Stev. 42

Slava viteškemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju

Naš Veliki Jugoslovan in Apostol miru — ubit.

Vsa blagost in človekoljubnost slovanske duše se je zrcalila v Njegovih dejanjih. S palmo miru v roki je vodil našo politiko, spravljal prej razprte narode na Balkanu in hodil v svet oznanjat mirovno politiko jugovzhodne Evrope.

In ob svoji smrtni uri ni misil nase. Njegove zadnje besede niso veljale niti Njegovi lastni Družini, nego zašepetal je: »Č u v a j t e J u g o s l a v i j o !«

Ves se je žrtvoval za narod in domovino. Postal je narodni mučenik in svetnik.

Žal so na svetu ljudje, ki niso ljudje, ki jim človekoljubnost slovanska ni pogodu in ki jim slovanska mirovna politika kazi nizkotne načrte. To so doveličevavci najnizkotnejših teženj človekove narave. To so sovražniki pozitivnega razvoja človeštva. To so elementi, na katere naj Bog pošlje ves svoj veliki srd, da jim onemogoči nadaljne napade na mirovno človeštvo.

Naša domovina je doživela težak udarec in veliko izgubo. Naša domovina je dobila k svojim zgodovinskim žrtvenikom iz dobe bojev s Turčijo itd. najnovejšega in najblažjega: Žrtvovan je bil od domovine in sam se je žrtvoval za ustvarjenje miru v naši domovini, na Balkanu in v našem delu Evrope.

Kaj je domovina? Domovina je vse ono, iz česar izhajamo, s čimer živimo, za kar delamo in v čigar smislu umiramo. Kdor nima domovine, si napolnjuje svoje življenje z nanizkotnejšim čuvstovanjem in mišljenjem, širi razdor in neti sovraštvo po svetu, je sovražnik vseh onih, ki ljubijo svojo domovino, ki verujejo v obstoj človekovega duha in živijo v smislu njegovih zapovedi. Ena takšna zapoved je: Spoštuj vrednost človekovega življenja. Kdor je ne spoštuje, negira vrednost svojega lastnega življenja in tem ni treba živeti. To so gobavci, ki okužujejo ves svet z uživanjem materije, da pozabijo na svojo pravo vrednost, da izgube svoj smisel. To so uničevalci človekove kulture. Za te sploh ni najti spodobnega imena. Za te tudi ni najti mesta v življenju in na tem svetu.

Zgodilo se je v Franciji, žarišču svetovnih idej. Nemčija sočuvstvuje z nami, kakor prijatelj s prijateljem. Bratska Mala antanta in sploh ves spodobni svet obsoja nizkotno dejanje.

In tudi Kristus je doživel hinavski Judežev poljub in Judež je bil plačan. Pa Judež se je obesil in plačance je kaznovala zgodovina.



Nedavno se je naš viteški kralj vrnil v svojo domovino, v svojo zemljo. Zaplakal je narod, bil je to zanj najtežji trenotek, ko je pričakoval mrtvega kralja. Drugačnega sprejema smo si želeli, s cvetjem in donebesnimi vzkliki smo hoteli sprejeti našega Velikega, ko se bi vrnil iz Francije ovenčan z uspehi za narodov dobrobit. Mesto vsega tega — molčeca, srca trgajoča žalost. Dolg špalir od kolodvora do dvorca v Beogradu, špalir klečečih, solzečih, globoko žalujočih.

Na rame so zadeli njegovo krsto ter jo prenesli v onj dvor, ki nam je tolažeči svetil v vseh trdih, obupno težkih, prejšnjih dneh. Zadnje dni pa je bil ta dvor ves v vijolčasti luči in prameni te svetlobe so zajeli ves narod, koje-ga solzne oči so bile uprte tja v Beograd. Mračen in žalosten je postal kraljevski dvor, ki nam je še nedavno delil veselje in milost. Ob katedralu so gorele mogočne voščene sveče. Njih sij je trepetal na neštevilnem narodu, ki je prišel po prezgodnje slovo.

In nato so ga ponesli k večnemu počitku — v Oplenac.

Umrlo je naš kralj, zagreblj so ga. Umrlo je telo, a ni umrla njegova misel, ni zapustil svojih žalostnih preostalih praznih rok. Zapustil nam je Idejo, Idejo miru in dela, idejo srečne bodočnosti Jugoslavije, koje naslednik je njegov sin, naš kralj Peter II.

Žalost jugoslovanskih nacionalistov je brezmeina. Naša bol je neizmerna. toda mi se hočemo oddolžiti svojemu Kralju za njegovo veliko delo s tem, da mu izpolnimo zadnje njegovo željo.

»Čuvajte Jugoslavijo!« nam je naročil on z zadnjim dihom.

Čuvali jo bomo! — To prisegamo!

Očuvali jo bomo, tako nam Bog pomagaj, kajti življenju ne pripisujemo nikake vrednosti, če so ogroženi ideali. Naši ideali so v Tvojem amanetu:

Č U V A J T E J U G O S L A V I J O !

Vladarska osebnost predstavlja najvišjo odgovorno osebo v državi. Ona reprezentira državo v vseh ozirih. Ona je garant miru v državi in okoli nje. Prelistajmo samo zadnjo zgodovino naše države. Kam bi prišla Jugoslavija, če ne bi imela pomirjevalno vplivajočega vladarja? Nastal bi razdor med nami, postali bi dober plen zainteresiranim državam.

V splošnem poznamo našega blagopokojnega viteškega kralja kot dobrega, blagega očeta. Sicer bi njegova ljubezen do naroda ne bila tako zakoreninjena med Jugoslovani, da je bila občutena grenka in neizprosna izguba našega Velikega Očeta tako globoko. Vest o strašnem dogodku je padla med narod kakor vest o najpodlejšem, najgnusnejšem dejanju na svetu. Če bi se sonce zatemnilo in bi zemlja bljuvala ogenj, bi to nikogar danes ne plašilo. Čutimo, da je prišlo gorje nad nas, a mi radi tega še nismo na tleh. Tudi se re damo plašiti raznim neodgovornim elementom, ki hočejo begati naše ljudstvo z najgrozovitejšimi novicami in najpodlejimi lažmi. Tem potem opozarjamo, naj nikdo ne nasede takim govoricam in da ohranimo mirno in trezno kri. Ostanimo mirni! je bilo rečeno takoj po prvih vesteh o zločinu. Da ostanemo mirni je želel duh Velikega Aleksandra I. Uedinitelja. Še je njegov duh med nami in bo ostal! To priča globoka in spontana disciplina našega ljudstva v dobi globokega žalovanja. Kakor en sam mož žaluje Jugoslavija za svojim Velikim Vladarjem. Kakor en sam mož, se je zavedla Jugoslavija: Ohraniti mirno in trezno kri, nikar prenašanja! Biti trezen in razsoden v takem trenutku pomeni, biti moder. Odkod nam ta spontana modrost, ko smo bili vendar še pred nedavnim drugačni? Da smo ostali trezni, to je zasluga našega Velikega umrlega vladarja, to je plod njegovega delovanja za mir. Kajti življenje je daroval temu velikemu cilju. Njegova potovanja v bratsko Bolgarijo in po ostalem Balkanu so bila važen moment razvoja politike na Balkanu. Obstoječa solidarnost med balkanskimi narodi je bogata žetev njegovega velikega dela. Prežet z uspehom mirovne politike na Balkanu se je podal v Francijo, da zaključi sedanji ciklus svojih del. Na nekaj razvpitem Balkanu je bil sprejet z vso prisrčnostjo — v Marseillu pa se je zgodilo.

Zadnje njegove besede so bile v smislu njegovega mirovnega gesla: **Čuvajte Jugoslavijo!**

Zavedamo se težkega udarca, ki ga prenašamo mirno, z vso treznostjo človeškega duha. Zavedamo se velike življenske poti našega Mučenika in zavedamo se velike in težke žrtve Njegovega dejanja, ko se je podajal na pot mučeništva. Z vero v domovino je moči vse premagati, tudi najtežje žrtve.

Obmejni Maribor plaka za svojim kraljem

Ogromna žalna manifestacija nacionalnih organizacij — V soboto zvečer se je pomikal po temnih mariborskih ulicah sprevod petnajsttisoč ljudi —
Prisega nacionalne omladine

Dan za dnev mineva od strašne tragedije v Marseillu... Vedno bolj se zavedamo velikega udarca, ki nas je zadel s smrtjo našega kralja. Naša notranjost je polna gnjeva do onih, ki so nam umorili naše najdražje in je polna neskončne žalosti za našim dobrim in junaškim vladarjem. Našo bol prenašamo mirno, dostojanstveno, vredno plemenitega jugoslovanskega naroda.

V soboto zvečer se je jugoslovanski Maribor poklonil spomenu Viteškega Kralja na najvidnejši in najveličastnejši način. Na poziv Narodne odbrane so vse mariborske nacionalne organizacije priredile žalni sprevod po mestu v Unionsko dvorano, kjer je bil zaključek te žalne manifestacije. S trga Kralja Petra I. je krenil sprevod v svitu bakelj po mariborskih ulicah, kjer so bile pogašene vse cestne luči. Pogled na počasi se pomikajoči sprevod je bil nekaj nepopisno veličastnega in turobnega. Spreveda se je udeležilo okoli 15.000 Mariborčanov in bližnjih okoličanov, okoli 10.000 ljudi pa je tvorilo sprevodu špalir. Kjer so po izložbah gorele sveče pred kraljevo sliko, je vsa množica defilirala odkritih glav mimo.

Obširna Unionska dvorana je mogla sprejeti v svojo notranjost samo kakih 4.000 manifestantov. Vsa ostala množica se je razvrstila na verandi in še po Aleksandrovi cesti.

V dvorani je na odru med cvetjem in zelenjem postavljen kip Velikega pokojnika ves ovit v črno tančico. Okoli kipa so se razvrstili zastavonoše s prapori. Ko je bila dvorana polna do zadnjega kotička, je stopil na oder poslovodni podpredsednik Narodne odbrane v Mariboru dr. Ivan Jančič. Njegove besede so bile:

»Strašen je udarec, ki nas je zadel, hujši nas ni mogel. Darovati je moral svoje življenje naš viteški in ljudski vladar, naš Voditelj. Njegovo Veličanstvo Kralj Aleksander I. Izgubili smo Njega, ki nam je vladal z občudovanja vredno modrostjo. On, ki je nešteto gledal smrti v oči, ki je bil nešteto odkritem boju izpostavljen krogami svojih sovražnikov. On je padel zadet od krogle zahrbtnega morilca in je umrl, kakor umirajo samo veliki junaki. V nemi tugi klonemo in še ne moremo verjeti, še manj razumeti, da je to res in mogoče. Toda plapolanje žalnih zastav in zvonenje mrtvaških zvonov, ki se bolešno razlega preko vseh s krvjo osvobojenih naših krajev, nas spominja na žalostno resnico.

Dejstvo je, da je preminula najsilnejša voditeljska osebnost naše države in Evrope. Umrl je naš veliki nositelj velike zedinjalne ideje, umrl je eden najbitnejših in najvplivnejših politikov, in sicer prav On, ki je najjasneje občutil kot svoje življenjsko poslanstvo, da privede narode južnovzhodne Evrope iz zmede, v kateri so se opotekali, na pot miru, sporazuma in sprave. Prav On, ki je posvetil vse svoje duševne in telesne moči ideji miru in sprave, prav On je postal žrtev sovražstva in maščevalnosti.

Ni mu bilo usojeno uživati sadov velikega dela. V balkanski in svetovni vojni je s svojimi ranami in s svojo krvjo gradil današnjo državo. On je uresničil poslanstvo ujediniteljstva, ki so ga započeli slovenski knezi pred 1100 leti. Z osebnim junaštvom in viteško požrtvovalnostjo, tvegajoč svoje življenje, se je odlikoval pri slavnem Kumanovem. Pretrpel je v celoti in do dna Golgota Albanskih gora in ko je ves izčrpan in izmučen s svojimi prav tako onemogli vojniki

prispejal do morja, in ko so ga hotele ladje odpeljati kot prvega, je to odklonil rekoč, da se bo ukrcal šele, ko bo ukrcan slednji njegovih vojakov.

Nimamo primera take požrtvovalnosti in take srčne plemenitosti v vsej zgodovini. In ko je prišla srbska vojska na otok Krf, je brzojavil francoski vladi, da Srbije ni več, pač pa še žive njegovi vojaki, ki so pripravljani iti takoj v novi boj in se žrtvovati za veliko idejo svobode. — Proboj solunske fronte, ki je pospešil odločitev svetovne vojne, je bilo Njegovo delo in delo Njegove brezprimerni požrtvovalne in hrabre vojske, v kateri so sodelovali tudi naši dobrovoljci.

Ko so bili postavljeni mejniki novi državi, so pričele nove težave. Zgodovinarji pravijo, da Slovani nimajo smisla za skupnost in edinstvo. Naš umrl kralj je dokazal, da se motijo. Združil je v politično enoto in duhovno skupnost brate, ki jih je tisočletna zgodovina po zunanji sili in notranji razdvojenosti ločila, dosegel je spravo z brati Bolgari. Po pravici ga je zato imenovalo naše predstavništvo Viteškega kralja Uedinitelja.

Predlagan je bil za Noblovo mirovno nagrado. Na ta viden način, bi mu naj bila izkazana najvišja čast, ki mu jo more dati svet. V Franciji, v zemlji naše velike zavznice, bi naj bili kronani uspehi našega Kralja. Bližal se je vrhuncu sla-

ve in uspehov. V duhu smo ga spremljali vozečega se na ponosni bojni ladji »Dubrovnik« in gledali že v naprej triumf sprejemov in prireditvev, izraze spoštovanja in ljubezni, izraze avtoritete in vpoštovanja ter občutili, da se v njegovi osebi dviga veljava nas vseh. Namesto triumfov, sprejemov in časti smo doživeli najhujši udarec. Naše pričakovanje in naše zmagoslavje se je izpremenilo v brezmejno, neutolažljivo žalost. Tragičnejšega trenutka, kot je bila mučeniška smrt našega vladarja, ni bilo usojeno doživeti nobenemu narodu.

Toda zapustil nam je oporoko. »Čuvajte mi Jugoslavijo« so bile poslednje besede umirajočega. Ob mrtvaškem odru zaobljubljamo in prisegamo, da hočemo izvršiti oporoko našega velikega kralja in če treba, dati za to oporoko tudi svojo kri! Slava Velikemu Viteškemu Kralju Aleksandru I. Zedinitelju!

Ob poslednjih besedah govornika je vsa množica vzkliknila pokojnemu kralju trikratni »Slava«. Nato je dr. Jančič nadaljeval:

»Prestol jugoslovanske države je zasedel prvorojenec našega Velikega Kralja Zedinitelja Peter II., potomec slavne kraljevske rodbine Karadjordjevičev. Pri segamo danes neomajno zvestobo novemu vladarju, ki je up in nada srečne bodočnosti Jugoslavije. Živel kralj Peter II.«

Beseda omladincev

Govor omladinca na žalni manifestaciji Narodne odbrane v Mariboru

OMLADINA!

»...Njenoj sreči moja krvca,
a kad dodje umreti
metnite mi blizu srca
povjesti mi listak sveti.
I kako se ptica vije,
moj će dašak da se gubi,
jer se lako, lako mrije,
kad se povjest svoja ljubi...«

Že v predvojni dobi je zapela ta stih duša velikega Jugoslavana, pesnika Strahimira Kranjčevića. In kakor da so znova oživele te vrstice, občutim v tem trenutku žalosti njih resničnost. »Jer se lako, lako mrije, kad se povjest svoja lju-

bi...« — Ali ni imel tudi naš pokojni vladar lahko smrt, ko je vendar sleherno njegovo delo bilo posvečeno domovini. Smrt vladarja, ki je črpal iz domovine za domovino! Lahka je bila njegova smrt, čeprav je priroda zresnila njegov mučeniški obraz. Lahka je bila njegova duševna oporoka, ko je s tihim nasmehom v duši iztisnil poslednjo željo: »Čuvajte mi Jugoslavijo!«

Omladinci! Nihče ne more pretehtati one tihe, skrite boli, ki se je porodila v naših srcih. Zlasti v srcih mladine, ki ji je dobri Aleksander posvetil toliko pozornosti in skrbi za čim močnejšo izobra-

Vsa dvorana je zabučala od navdušenih vzklikov novemu vladarju.

Nato se je v imenu nacionalne omladine poklonil spomenu mrtvega kralja uči teljščnik Zorko. Njegove iskreno občutene besede so zapustile najgloblji vtis in so izvabile marsikateremu solze v oči. — Komendant inž. podčastniške šole v Mariboru polkovnik Božo Putnikovič je za tem zaprisegel omladince. Nagovoril jih je tako-le:

»Mladina! Ti si up in nada naše domovine, v Tvojih rokah je bodočnost države. S svojo ogromno udeležbo na današnji žalni manifestaciji si dala izraza svojemu spoštovanju in ljubezni do umrlega vladarja. Obljubite mi, da boste izvršili njegovo oporoko. — Prosim vas, da dvignete tri prste desne roke in da govorite za meno!«

V dvorani se je dvignilo na stotine krepkih mladih desnic in stotine mladih src nacionalnih omladincev je prisegalo:

»Ob mrtvaškem odru našega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja zaobljubljamo in prisegamo, da hočemo izvršiti njegovo oporoko »Čuvajte Jugoslavijo« in če treba, dati za to oporoko tudi svojo kri.«

Polkovnik Putnikovič je za tem prikazal pokojnega kralja kot velikega junaka, ki se ni strašil smrti in ki je za srečo in lepšo bodočnost Jugoslavije položil na oltar domovinske ljubezni svoje življenje. Mi se moramo izkazati kot vredne sinove pokojnega vladarja, čuvati njegovo oporoko in z junaškim molkom dokazati vsem sovražnikom in vsemu svetu, da ne klonemo in ne bomo nikoli klonili še pred tako težkimi udarci usode.

S tem je bila ogromna žalna manifestacija, kakršna ne pominj obmejni Maribor, zaključena. S tiho žalostjo se je vsa ogromna množica mirno razšla na svoje domove, noseč v srcu spomin na mrtvega kralja in nove upe v novega vladarja in v srečno bodočnost domovine.

bo mladih Jugoslovancev. Tiha je ta žalost, a močna; odpuščajoča in maščevalna obenem. Nevidna je, kakor je sploh nevidna tragika človečanstva. Da, v srcih mladine se je prtrgala nit ljubezni, ki je izžarevala iz srca pokojnega kralja, bolešno je odjeknil klic smrti in vendar ni obupala! V žalosti in razdvojenosti ni rešitve!

Tovariši! Mi vemo, da bomo šele takrat pravilno počastili spomin očeta domovine, če bomo stopali po njegovih stopinjah. Po stopinjah moža, ki je bil zvest zemlji in narodu, po stopinjah moža, ki je vse življenje nosil na svojih ramah križ osvoboditeljskega trpljenja in ki je končno bil sam pribit nanj...

Padel je v tujini — v zavezniški Franciji. Če bi mu Previdnost naklonila še izpolnitev ene želje, vem, da bi si umirajoč zaželel peščico jugoslovanske grude. In bi jo poljubil in dejal: »Čuvajte mi to zemljo!«

Zapustil nas je simbol jugoslovanstva in v tem trenutku prisegamo, da bomo mi omladinci vedno čuvali Jugoslavijo, zgrajeno v trpljenju in žalosti. Mi verujemo v bodočnost naše zemlje in našega naroda, ki bo pod vodstvom nesmrtnih Karadjordjevičev kljubovala vsem sovražnikom. In dokazali bomo mi z njo, da zemlja, svoboda, narod — porojeni iz trpljenja ne morejo nikoli propasti!

Slava Tebi, dobri oče mladine, Viteški Kralj Aleksander I. Zedinitelju!

Borba jača!

Ni glavno zmagati, glavno je borba!

Le slabih se pridruži močnejšemu, ker tako z gotovostjo računa na zmago. Značajan borec pa se bo pridružil slabjšemu, ker le tako lahko razvije vse svoje moči.

Vsak početek je borba; vsaka zmaga in zrelost ima v sebi že kličo gnitobe in propada.

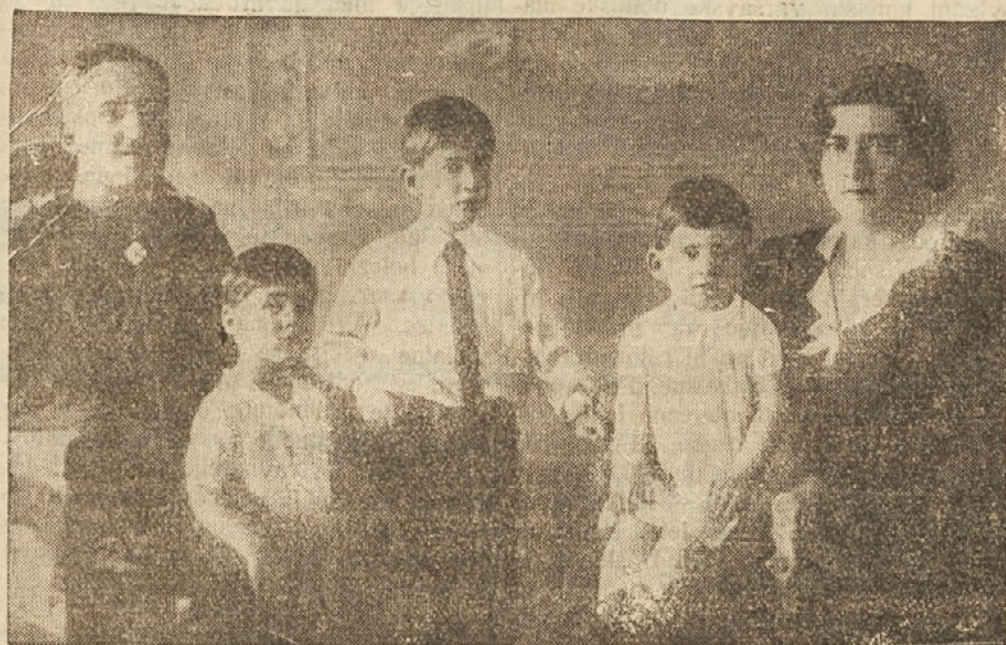
Ne mislite, da je vsaka priborjena zmaga itak sledila iz časovne nužnosti.

Rast je borba z zaostalostjo.

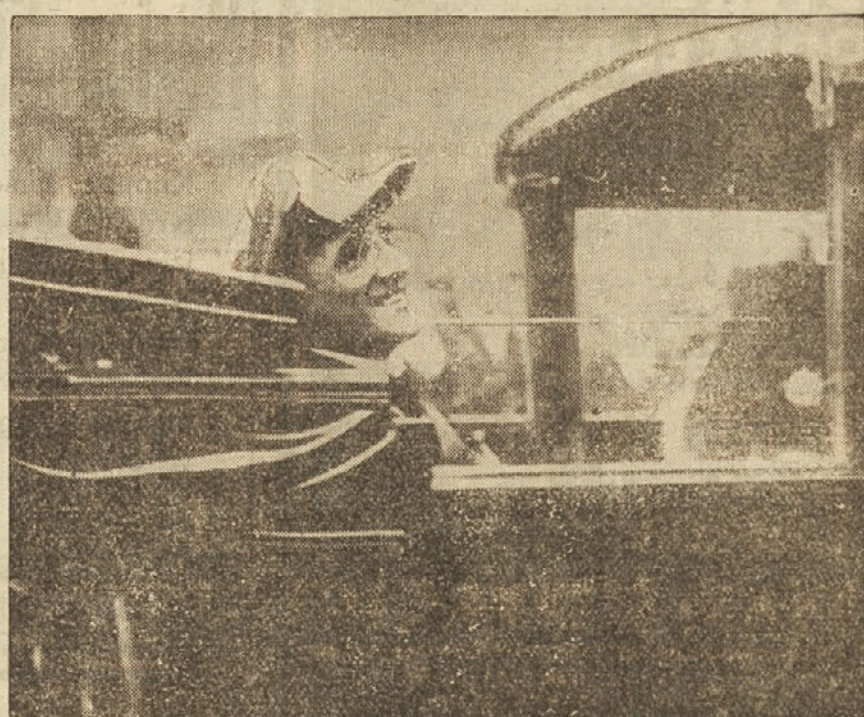


Prvi pozdrav našemu novemu kralju Petru II. na beograjskem kolodvoru

Slike preteklih dni



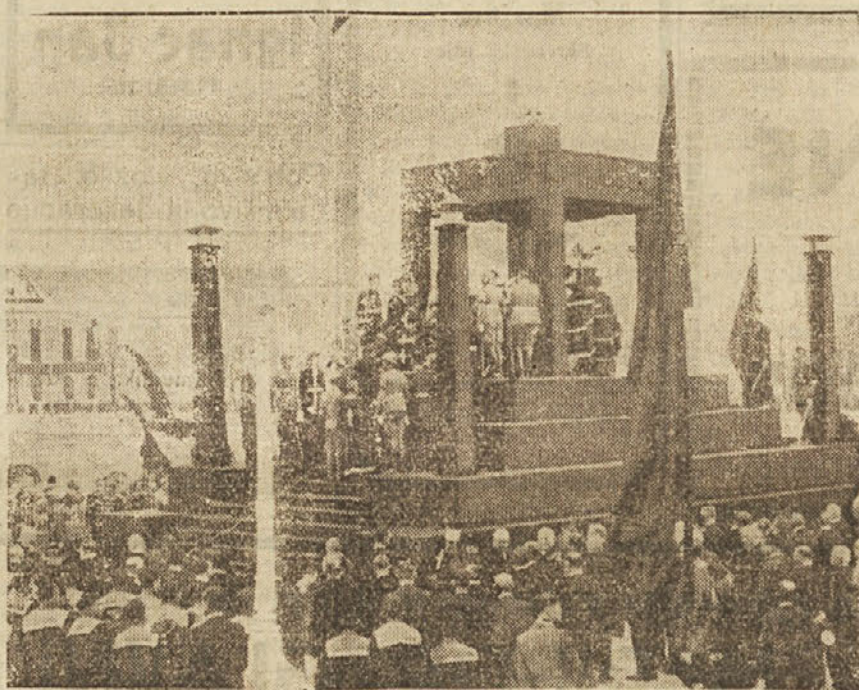
Blagopokojni kralj v krogu svoje družine



Poslednji nasmeh blagopokojnega kralja nekaj minut pred smrtjo



Oplenac, zadnje domovanje velikega kralja



Krsta s posmrtnimi ostanki Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja položena na katafalk v Splitu



Posmrtna maska našega kralja. Spokojen nasmeh še v smrti



Ostudni zločinec Georgijev, ki je umoril našega kralja



Krsta z blagopokojnim kraljem na splitskem kolodvoru



Tako znamenje je imel tetovirano na roki morilec Georgijev

Zahtevajte povsod „BORBO“

**STEKLO —
PORCELAN
KERAMIKE**



**SVOJI K
SVOJIM!**

IVAN KOVAČIČ

**MARIBOR
SLOVENSKA IO
KOROŠKA IO**

REKLAMA - GLAVNA - MARIBOR

PLETENINE

lastnega izdelka
kupite najceneje pri

P. TRAUN, MARIBOR
SLOVENSKA ULICA 8.

Nacionalisti!

Kupujte samo pri
tvrdkah, ki oglašu-
jejo v „BORBI“!
S tem podpirate
naše ljudi in naš
list, ki se bori za
interese malega člo-
veka!

Reforme socialne zaščite na Poljskem

V poljskem ministru socialne poli-
tike se mnogo dela na reformi socialne
zaščite. Avtor novega zakonskega pred-
loga je minister Jastrebski, bivši
vladni komisar varšavske bolniške bla-
gajne. Predlog novega zakona je dokaj
radikalen in v znatni meri poslabšuje do-
sedanje stanje socialne zaščite. Ta pred-
log predvideva ukinjenje cele vrste in-
stitucij za osiguranje in omejuje dohod-
ku zavarovanih. Likvidirati hočejo celo
društvo za zavarovanje intelektualnih
delavcev, katere vodstvo bo prevzel in-
stitut za socialno zaščito delavcev. Na-
dalje namerajo ukiniti tudi delovanje in-
stituta za zavarovanje za primer nez-
god. V znatni meri se bi reformiral si-
stem dohodkov in članarine. Po zapon-
skem predlogu bi se obvezno lahko za-
varovale samo one osebe, ki zaslužijo
preko 500 zlotov mesečno (4000 dinar-
jev). Toda tudi te osebe se lahko zava-
rujejo šele vsako drugo leto. Rente se
bodo omejile in zmanjšale. Doslej se je
invalidska renta izplačevala počenši od
10% invalidstva. Sedaj pa je po novem

predpisu ta meja šele pri 50% invalid-
stvu. Poslabšali se bodo tudi pogoji za
izplačevanje rente v primeru starosti in
onemoglosti. N. pr.: po dosedanjih pred-
pisih je imel zavarovanec pravico do
rente v starosti že po 5 letih vplačeva-
nja premij, dočim se po novem predlogu
ta meja podvoji, kasneje celo potroji.
Stalna invalidska renta bi se izplačeva-
la samo v primeru delovne nezmožnosti.
Novi zakonik predvideva ukinjenje zdrav-
ljenja v sanatorijih na račun bolniške
blagajne. Razven tega bo moral v pri-
meru bolezni vplačevati v bolniško bla-
gajno vsak, bodisi delodajalec ali delo-
jemalec. Avtonomna uprava institucije
socialne zaščite se bo povsem ukinila.
V praksi, tudi doslej ni poljska vlada de-
lovanje te avtonomije dopuščala. V vse
socialne institucije je vlada postavila
svoje ljudi. Za ravnatelje bolniških bla-
gajn je imenovala večinoma častnike. Po
novem predlogu bo na čelu institucije
generalni ravnatelj, ki ga bo imenoval
predsednik republike.

Modna trgovina

Anion Paš

Maribor

Slovenska ulica

4.



Šiviljske in modne
potrebščine! Noga-
vice, rokavice, ple-
tenine, perilo i. t. d.

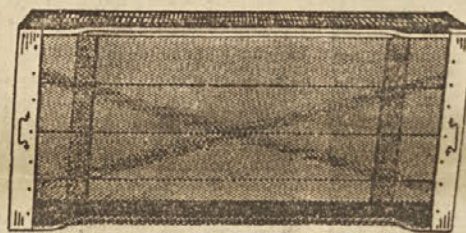
Prodaja
kupi je
popravlja

ure, zlatnino, optiko.

Budilke Din 48.—.

Ignac Jan
Maribor

Pohištvo, vložke, ta-
petništvo in dekoracije



najceneje nudi

NOVAK

Maribor, Vetrinjska 7
Koroška 8

Telefon 29-05

Najnovější vzorci tka-
n n blaga za pohištvo,
zavese in madrace

Vedno najnoviše v damski in moški konfekciji!

F. MASTEK - MARIBOR, GLAVNI TRG 16

FOTO-ELI

Aleksandrova cesta 1

izdeluje slike za legitimacije
hitro, v trpežni in najboljši
izdelavi po najnižjih cenah.



Vsa popravila otroških
vozičkov izvršuje tvrdka

BOGOMIR DIVJAK
Maribor, Ključavničarska ulica št 1

IVAN PEČAR

Droge, kemikalije, parfumerija, gumena
roba, foto-manufaktura, sanitetna roba. -
Specialist za LEICA in vse pripadajoče
potrebščine. - Velika izbira.

MARIBOR, GOŠPOŠKA UL. 11

Velika kavarna in restavracija



**Dnevno
ko cert,
kabaret,
ples.**



Zimsko perilo,
rokavice,
nogavice,
obleke,
klobuke itd.

Velika izbira!

Ugodne cene!

JAKOB LAH, MARIBOR
GLAVNI TRG

Dobro in poceni
se kupuje v

TRPINOVEM BAZARJU

Sukno, svila itd.

Maribor, Vetrinjska ul. 15

**LJUDSKA
SAMOPOMOČ**

reg. pomožna blagajna v Mariboru,
Grajski trg 7

sprejme vse zdrave osebe od 17. do
70. leta. - Zahtevajte pristopno iz-
javo brezobvezno. - Do danes izplačali
15 milijonov Din na pogrebninah.

Jesenske novosti

v najmodernejših tkaninah za ko-
stume, plašče in obleke. - Velika
izbira angleškega sukna za moške
obleke.

FRANJO MAJER
MARIBOR, GLAVNI TRG 9